

SÖZ

Geride bıraktığımız yılın son dönemlerinde alevlenen ekonomik kriz, IMF programının iflas ettiğinin bir göstergesiydi. Ancak ülkemizi ulusal çıkarlar yerine dev küresel sermayenin ve ona hizmet eden bir grubun çıkarlarına teslim etmeyi seçen hükümet, bu mesajı almadı, aslında almak istemedi. Öyle ki patlak veren soruna getirilen çözüm, bizzat Türkiye'yi bir üretimsizlik ve yolsuzluk batağına iten IMF ve Dünya Bankası politikalarının başlıca uygulayıcılarından birini ekonomi yönetimine getirmek oldu.

Aslında IMF-Dünya Bankası entegrasyonlu bir program uygulamaya itilen pek çok ülkenin başına gelen bir şeydi bu. Tamamen IMF tarafından belirlenmiş bir programın uygulaması iflas eder, ardından bu sonuca yol açan kurumların yöneticiliğini yapan bir ülke vatandaşı, ekonomi yönetimine 'mesih' edasıyla atanır. Bu daha önce Brezilya'da olduğunda, ekonomi bakanı yapılan kişi ünlü spekülâtör Geourge Soros'un bir fonunun yöneticisiydi. Yine bir IMF reçetesiyle krize sürüklenen Arjantin ekonomisinin yönetimi de yine uluslararası finans kaynaklarının yakinen tanıdığı bir isim oldu.

Türkiye ekonomisi yine uluslararası sermaye odaklarının çıkarına yönlendirilen bir ekonomi politikasına teslim edilmektedir. Adı 'ulusal' olan yeni programın, ne denli büyük bir aldatmaca olduğunu ünlü anti-emperyalist akademisyen Chossudovsky, Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan söyleşisinde şöyle açıklıyordu: "Ulusal Program bir kamuflaj. Çeşitli ülkelerde uygulanan bu tarz programlar, IMF'nin işine geliyor, çünkü program başarısız olduğunda fonu suçlayamıyorsunuz." Öte yandan kurtarıcı gözüyle bakılan IMF 'yardımının' (oldukça yüksek bir faize sahip) tek kuruşu bile ekonomiye yararlı herhangi bir alana gitmemekte, tamamen borsa ya da para piyasası aracılığıyla uluslararası spekülâtörler aracılığıyla yine sözkonusu programın hizmet ettiği kesimin cebine girmektedir. Kamu bankalarının özelleştirilmesi ya da batık bankaların önce bütün yükümlülüklerinin üstlenilip sonra yeniden satılması süreci de yine Chossudovsky'nin işaret ettiği üzere sektörü yabancı bankacıların eline teslim eden ve yine başka ülkelerde de uygulanan bir düzenek. Yabancıların kontrolüne geçen bir bankacılık sisteminin ise zaten şu anda bile hiç insafı davranmadığı ulusal sanayiciye nasıl davranacağı tahmin edilebilir.

Yapılması gereken şey, gerçek anlamda ulusal olan bir programı, ekonomiye asıl katkısı olan kesimlerin katılımı ve rızasıyla hazırlamak ve ekonomiyi tekrar üretken, verimli ve adil kılmaktır.

36.sayımız ile felsefeden ekonomiye, geniş bir yelpazede Türkiye sorunlarını KEMALİST bir bakışla tartışmaya devam ediyoruz. Ocak ayında kaybettiğimiz Değerli Kemalist ağabeyimiz İlhan Baş'ı saygıyla anıyoruz.